

Duhové vlajky nezakryjí genocidu

Do konce roku 2023 jsem na svém profilu na Twitteru/X měl duhovou vlajku – symbol queer hrdosti a solidarity – ale když jsem začal veřejně podporovat Gazu a palestinský lid, tento symbol byl proti mně zbraňován. Místo rozumné, faktické debaty přitahovaly moje příspěvky ad-hominem útoky určené k diskreditaci a umlčení. Některé byly zabalené do obav: „Víš, co dělají s gayi v Gaze.“ Jiné byly přímé a kruté, odkazující na memy jako „Queers for Palestine je jako kuřata pro KFC“ nebo recyklující unavený trop, že bych byl „shozen ze střechy“, kdybych tam byl. Byl to zážitek sdílený – a potvrzený – mnoha dalšími.

Tento narativ není jen redukcí; je politicky manipulativní, historicky nečestný a fakticky nepřesný. Často opakovaná tvrzení, že queer lidé jsou popravováni shobením ze střech v Gaze, nejsou založena na žádných ověřených případech zahrnujících Palestince nebo vládnoucí orgány v Gaze. Místo toho pocházejí z propagandistických videí ISIS – ne z Hamásu a rozhodně ne z širší palestinské populace. **Neexistuje žádný důvěryhodný důkaz**, že by k veřejným popravám queer lidí docházelo způsobem, jaký tito kritici naznačují.

To, čeho jsme svědky, je učebnicový případ **pinkwashingu**: instrumentalizace práv LGBTQ+ k odvrácení pozornosti od boje za spravedlnost nebo k jeho delegitimizaci. Je to rétorický trik, který říká queer lidem, že si musí vybrat – buď podporovat práva queer lidí, nebo palestinské osvobození, ale ne obojí.

Homosexualita a islám: Za zbraňovaným narativem

Velká část rétorického útoku na queer lidi podporující Palestinu se opírá o široké generalizace o islámu a jeho údajné výjimečné nepřátelství vůči LGBTQ+ lidem. Implikace je, že queer identita a islámská víra jsou inherentně neslučitelné a že solidarita s muslimskou většinovou populací je pro LGBTQ+ jedince naivní nebo dokonce sebezníčující.

Toto rámování není jen islamofobní; je také historicky a teologicky nepodložené. Tradiční islámská jurisprudence, podobně jako mnoho náboženských právních systémů, odrazuje od stejnopohlavních aktů. Korán odkazuje na lid **Luta (Lota)**, často citovaný jako odsouzení mužsko-mužského sexuálního chování. Tyto verše jsou však mnohem ambiguóznější, než jak jsou prezentovány. Zaměřují se na **nehostinnost, nátlak a korupci**, ne na konsensuální lásku nebo sexuální identitu. Na rozdíl od Leviticus 20:13 v hebrejské Bibli – „Když muž spí s mužem jako se ženou, oba spáchali ohavnost; budou určitě usmrceni“ – Korán **nepředepisuje žádný trest** za stejnopohlavní intimitu.

Hadísy (výroky připisované proroku Mohamedovi, mír s ním), které informují velkou část islámského práva, obsahují různé a často sporné odkazy na stejnopohlavní chování. Důležité je, že **během prorokova života neexistuje žádný záznam** o tom, že by byl někdo potrestán za to, že je gay. Islámská etická učení tradičně zdůrazňovala **soukromí, diskrétnost a pokání**, ne dohled nebo veřejné hanobení.

Ve skutečnosti má islámská civilizace bohatou a komplexní historii ohledně genderu a sexuality. Klasická arabská poezie oplývá homoerotickými obrazy. Súfijský mysticismus s jeho metaforami božské lásky často překračuje rigidní genderové binární dělení. Učenci jako **Scott Siraj al-Haqq Kugle** a **Amina Wadud** nabídli progresivní reinterpretace příběhu o Lutovi, argumentující, že odsuzuje koercitivní sexuální násilí, ne konsensuální stejnopohlavní lásku.

Tato diverzita interpretací je žitá, nejen teoretická. Queer muslimové existují, organizují se, odporují a prosperují. Zbraňování islámu k diskreditaci pro-palestinských queer lidí nejen vymazává tyto hlasy; redukuje celou víru na zbraň kulturní války.

Koloniální kořeny kriminalizace: Časová osa importované homofobie

Myšlenka, že institucionalizovaná homofobie je inherentní rysem arabských nebo islámských společností, se při zkoumání rozpadá. Historický záznam ukazuje, že **předmoderní islámské právní systémy nekriminalizovaly homosexualitu stejným způsobem jako Evropa**. Místo toho lze kodifikaci anti-LGBTQ+ zákonů v arabském světě vysledovat k **evropskému kolonialismu**, ne k Koránu.

Během staletí islámské vlády – od Umajjovců po Osmany – neexistoval jednotný trestní kodex zakazující stejnopohlavní intimitu. Společenské postoje mohly být konzervativní a náboženští učenci debatovali o morálce různých chování, ale právní systémy těchto společností **zřídka prioritizovaly policii soukromého sexuálního chování**, zejména pokud to neohrožovalo veřejný pořádek. Navíc bohaté literární a umělecké tradice arabsko-islámského světa – plné homoerotické poezie, intimních mužských přátelství a zobrazení stejnopohlavní touhy – odhalují kulturní prostor, který, i když komplexní a občas protichůdný, nebyl formován právním pronásledováním queer lidí jako v Evropě.

Naopak v **křesťanské Evropě** byly homosexuální akty agresivně kriminalizovány, často pod hrozbou smrti. Středověké a raně moderní právní systémy – od inkvizice po britské obecné právo – předepisovaly hrůzné tresty za „sodomii“, včetně upálení, oběšení a mrzačení. V některých oblastech, jako v habsburských územích podél Dunaje, historické záznamy popisují, jak byli podezřelí homosexuálové odsouzeni k **tažení lodí proti proudu** jako forma popravy vyčerpáním a vystavením. Tyto tresty nebyly okrajové, ale **institucionalizované**, schválené církví i státem.

Když evropské mocnosti kolonizovaly arabský svět, exportovaly tyto právní kodexy. Palestina je příkladem:

Období	Právní status homosexuality v Palestině
Před 1917	Nekriminalizováno pod osmanským právem
1929	Britský mandát zavádí sekcí 152 (proti sodomii)
1951	Dekriminalizováno na Západním břehu pod jordánským trestním kodexem
1967–dosud	Gaza si zachovává britský kodex; žádné známé stíhání od roku 1994 (HRW)

Tento historický oblouk je klíčový: **právní pronásledování queer lidí v Palestině začalo pod britskou vládou**, ne pod islámskou správou. Dnes Gaza technicky zachovává koloniální zákon, ale **v posledních desetiletích nebyly zaznamenány žádné stíhání pod ním**. Mezitím **stát Izrael**, často oslavovaný jako queer ráj, **zamítl azyl více než 99 % queer palestinských žadatelů**. Tento kontrast odhaluje prázdnotu „Brand Israel“ – narativu, která používá práva LGBTQ+ k **maskování okupace a apartheidu**.

Pochopení této historie je důležité. Zpochybňuje jednoduchý narativ, který předpokládá civilizační rozdíl mezi queer-přátelským Západem a homofobním Východem. Také potvrzuje agenturu queer Arabů a muslimů, kteří nejsou obětmi své kultury, ale spíše přeživšími **jak domácí represe, tak importovaného koloniálního násilí**.

Alan Turing: Západní zrcadlo

Abychom plně pochopili krutost a absurditu kriminalizace queer existence, stačí se obrátit k jednomu z nejsmutnějších a nejvýmluvnějších příběhů 20. století: příběhu **Alana Turinga**. Dnes je Turingovo jméno široce známé díky **Turingovu testu**, základnímu konceptu v umělé inteligenci a základu moderních CAPTCHA systémů používaných online. Ale jeho skutečné dědictví jde mnohem hlouběji – byl to brilantní matematik a kryptanalytik, který **navrhl stroj, který prolomil německý kód Enigma**, rozhodující příspěvek k vítězství Spojenců ve druhé světové válce.

Turingova práce v **Bletchley Parku** zůstala roky utajená, ale nyní je známo, že **zkrátil válku až o dva roky**, čímž zachránil miliony životů. V jakékoli spravedlivé společnosti by byl oslavován jako národní hrdina, ctěn za svého života a vzpomínán s vděčností a respektem. Ale Alan Turing byl také gay. A v Británii 50. let **to bylo zločinem**. Jako mnoho gayů své éry byl Turing nucen žít dvojí život – tajně se scházet se svými partnery mimo domov.

Když Turing nahlásil vloupání do svého domu a podezříval svého nedávného partnera Arnolda Murraye, během policejního výslechu nakonec prozradil jejich vztah. To, co začalo jako rutinní vyšetřování krádeže, se rychle změnilo v stíhání za **„hrubou neslušnost“** – stejné obvinění, které zničilo Oscara Wildea. Hlavní detektiv, vidící, jak se případ vymyká záměru, se později Turingovi omluvil, litujíc, že jeho spolupráce spustila nezastavitelný justiční stroj.

Navzdory své válečné službě a vědeckému génia byl Turing postaven před soud a odsouzen. Soud mu nabídl volbu: vězení nebo chemická kastrace. Vybral si to druhé, tzv. „léčbu“ zahrnující syntetický estrogen určený k potlačení libida. Vedlejší účinky byly hrůzné. Turing zažil **gynekomastii (vývoj prsou), depresi a mentální deterioraci**. Kdysi vibrantní mysl, která pomohla zachránit Evropu před fašismem, byla nyní erodována státem schválenou krutostí. V roce 1954, ve věku pouhých 41 let, **Turing spáchal sebevraždu** kousnutím do jablka napuštěného kyanidem.

O desetiletí později, po veřejném pobouření a pomalém národním zúctování, byl Turing posmrtně udělen královský pardon. Ale historii nelze vrátit. Muž, který dal všechno zemi, která mu to oplátila hanbou a trestem, byl ztracen – ne válkou, ale právě těmi zákony, které tvrdily, že chrání společnost. Turingův příběh není jen tragédie – je obžalobou. Krimi-

nalizace LGBTQ+ životů nikdy nebyla o ochraně. Vždy šlo o **kontrolu, strach a policii touhy**. A když dnes západní hlasy odsuzují jiné kultury za homofobii, dělají to s **selektivní pamětí**. Zákony, které zabily Turinga, se zrodily v Londýně, ne v Mekce, a jeho smrt stojí jako vážné varování před mýtem západní morální nadřazenosti.

Genderové násilí a mýtus civilizovaného patriarchy

Když západní komentátoři rámuji arabské a muslimské společnosti jako jedinečně „barbarské“ nebo „zaostalé“ v otázkách lidských práv, zřídka mluví z místa historické čestnosti. To není jen zavádějící – je to projekce. Stejně společnosti, které dnes tvrdí morální nadřazenost, až šokujícím způsobem nedávno udržovaly hluboce násilné a patriarchální normy ve svých vlastních právních systémech – často s mocí státu za nimi.

Vezměme například otázku **domácího násilí a manželského znásilnění**. V arabských a muslimských společnostech, i když vždy existovaly patriarchální struktury – jako ve všech kulturách – myšlenka, že muž má neomezené právo bít nebo sexuálně zneužívat svou ženu, byla **společensky nepřijatelná**, i když ne vždy kriminalizována. Když muž překročil tyto hranice – bil svou ženu, ubližoval dětem nebo se choval násilně – jeho chování často setkal s **komunitní intervencí**. Starší, rodinní příslušníci nebo vrstevníci ho konfrontovali, a pokud přetrvával, jeho žena a děti mohly hledat útočiště u **rozšířené rodiny, přátel nebo sousedů** bez společenské hanby.

Bylo chápáno: některé chování prostě činí muže **nevhodným k vedení domácnosti**, bez ohledu na to, zda stát zasáhl.

Nyní to porovnejte s **Evropou a Severní Amerikou** na počátku a v polovině 20. století. V zemích jako Velká Británie, Francie a Spojené státy právo uznávalo manželovo „**manželské právo**“ – eufemismus pro **manželské znásilnění**, které nebylo legálně uznáno jako zločin v mnoha západních zemích až do **konce 20. nebo dokonce začátku 21. století**. Ve Velké Británii **bylo manželské znásilnění legální až do roku 1991**. V částech USA **bylo legální až do 90. let nebo později**. Tyto zákony nejen povolovaly zneužívání – kodifikovaly ho.

Tělesné tresty manželů a dětí nebyly jen tolerovány – byly **otevřeně podporovány**. Muži byli uděleni legální autorita nad svými rodinami a disciplinování jich násilím bylo považováno za soukromé, dokonce zodpovědné, uplatnění té moci. Muž mohl bít svou ženu za „odmlouvání“, odepřít jí autonomii a legálně ji izolovat od vnějšího světa. Pokud žena utekla před svým násilnickým manželem, riskovala ztrátu dětí, majetku a společenského postavení. To není dávná historie. Byly to zákony **během a po druhé světové válce**, ve stejných zemích, které kriminalizovaly homosexualitu, kolonizovaly Globální Jih a **říkaly světu, že jsou nositeli civilizace**.

Takže když moderní kritici na Západě drží práva LGBTQ+ nebo ženská práva jako důkaz západní morální nadřazenosti nad arabskými nebo muslimskými společnostmi, hypocrizie je ohromující. Nejen že taková práva jsou **nedávným a tvrdě vybojovaným vývojem** na Západě samotném, ale rámování vymazává **existující, kulturně zakotvené systémy odpovědnosti**, které existovaly v ne-západních společnostech po generace. Vymazání tohoto kontextu není náhodné. Umožňuje západním mocnostem udržovat iluzi civilizačního ve-

dení, zatímco ignorují jak **svou vlastní historii**, tak **škody, které způsobily** společností, které kolonizovaly – často ničíce nebo vytlačující právě ty komunitní struktury, které kdysi nabízely ochranu.

Pinkwashing jako státní řemeslo

Kampaň „Brand Israel“ Izraele, spuštěná v roce 2005 ministerstvem zahraničí, explicitně propagovala Tel Aviv jako gay-přátelský ráj. Tento úsilí nebylo organickou hrdostí; bylo to **státní propaganda**. Zatímco ukazovala duhové vlajky v zahraničí, Izrael **krátil financování místních LGBTQ+ služeb** a pokračoval v útlaku Palestinců pod okupací. Queer izraelské skupiny jako **Black Laundry** (Kvisa Shchora) protestovaly proti této kooptaci, odmítajíc nechat své identity použít k sanitizaci apartheidu. Jak řekli aktivisté Black Laundry:

“Nemůžete slavit Pride na okupované půdě. Naše osvobození nemůže přijít na úkor útlaku jiného lidu.”

Podobně palestinské queer organizace jako **alQaws** a **Palestinian Queers for BDS (PQBDS)** dlouho odmítají pinkwashing. PQBDS prohlásil:

“Náš boj není o inkluzi do rasistického státu, ale o demontáž tohoto státu.”

Tyto hlasy jsou zřídka slyšet v mainstreamovém západním diskurzu, který raději tokenizuje queerness jako ospravedlnění militarismu, než aby amplifikoval lidi žijící na jeho průsečíku.

Takže když západní hlasy zesměšňují nebo odsuzují arabské a muslimské společnosti za jejich zacházení s LGBTQ+ jedinci, zřídka to dělají v solidaritě s queer lidmi na místě. Častěji to funguje jako **islamofobní trop** – způsob, jak vykreslit muslimy jako nenapravitelně netolerantní a nehodné seburčení. Je to stará koloniální taktika oblečená do progresivního jazyka.

Queer osvobození je neúplné bez spravedlnosti pro Palestinu

Když je queer lidem řečeno, že solidarita s Palestinou znamená stát na straně homofobie, musíme rozpoznat strategii: **nejde o ochranu queer životů**. Jde o **ochranu státní moci**.

Tvrdit, že LGBTQ+ osvobození patří Západu, není jen nesprávné – je to nebezpečné. Jak ukazuje historie:

- Homosexualita **nebyla kriminalizována v arabských nebo islámských společnostech** až do doby, kdy evropské koloniální mocnosti vnutili své zákony.
- Domácí násilí a manželské znásilnění byly **legálně chráněny na Západě** dlouho do moderní éry.
- Dnes **queer Palestinci jsou odmítáni azylem Izraelem**, i když se propaguje jako queer utopie.

Systémy, které dohlíží na trans lidi v USA, deportují queer žadatele o azyl ve Velké Británii a bombardují nemocnice v Gaze, jsou propojené. Queer osvobození nelze oddělit od anti-koloniálního boje. Není to charita; je to **strategie pro kolektivní přežití**.

„Naše osvobození je svázáno dohromady,” jak dlouho říkají queer organizátoři. Ne jako metafora, ale jako materiální realita.

Stát s Palestinou není kontradikcí queer identity. Je to její naplnění. Být queer a anti-koloniální, queer a anti-apartheid, queer a pro-palestinský, není hypocrizie. Je to koherence.

Skutečná solidarita nás nežádá, abychom popírali, kdo jsme. Žádá nás, abychom **odmítli scénáře napsané těmi u moci** – těmi, kteří by proměnili naše identity v nástroje rozdělení. Žádá nás, abychom naslouchali queer Palestincům, podporovali jejich právo existovat ve vší jejich komplexitě a bojovali po jejich boku za svět, kde nikdo není vysídlen, dehumanizován nebo odepřen důstojnost.

Queer lidé nedluží věrnost impériím, která je včera kriminalizovala a dnes je tokenizují. Nemusíme si vybírat mezi našimi identitami a našimi principy. Nejsme rekvizity pro moc. Jsme lidé. A budeme svobodní – **společně**.

Reference

- Amnesty International. (2022). *Izraelský apartheid proti Palestincům: Krutý systém dominance a zločin proti lidskosti*.
- Al-Qaws for Sexual and Gender Diversity in Palestinian Society. *Naše práce*.
- Boswell, J. (1980). *Křesťanství, sociální tolerance a homosexualita*. University of Chicago Press.
- El-Rouayheb, K. (2005). *Před homosexualitou v arabsko-islámském světě, 1500–1800*. University of Chicago Press.
- Human Rights Watch. (2021). *Překročený práh: Izraelské orgány a zločiny apartheidu a perzekuce*.
- Massad, J. (2002). “Re-Orienting Desire: The Gay International and the Arab World.” *Public Culture*, 14(2), 361–385.
- Palestinian Queers for BDS. (2010). *Prohlášení o pinkwashingu*.
- Pinkwashing Israel. *Co je pinkwashing?*
- Rahman, M. (2014). *Homosexualities, Muslim Cultures and Modernity*. Palgrave Macmillan.
- Royal Pardon for Alan Turing. (2013). *Tisková zpráva vlády Spojeného království*.
- Turing, D. (2015). *Prof: Alan Turing Decoded*. The History Press.
- United Nations Development Programme (UNDP). (2021). *Být LGBTI v arabském regionu*.
- Whitaker, B. (2006). *Nevyslovitelná láska: Gay a lesbický život na Středním východě*. University of California Press.